

اعلامیه مطبوعاتی

افزایش تصادفات جاده‌ای؛ وقتی رفع ملامت و ممانعت از سرزنش جایگزین رعایت و مسئولیت‌پذیری شدند!

(ترجمه)

جاده «العرقوب» در منطقه سُقره، ولایت ابین در جنوب یمن، صبح روز چهارشنبه ۵ نوامبر ۲۰۲۵ م شاهد یک حادثه دلخراش ترافیکی بود که منجر به آتش‌سوزی یک بس مسافری شد. این بس که از شهر جده عازم عدن بود و به شرکت «صقر الحجاز» تعلق داشت، حامل ۴۲ مسافر بود.

حادثه در نتیجه برخورد این بس با یک وسیله نقلیه‌ای دیگر رخ داد، به سبب باریکی و ناهمواری جاده. آنچه دردناک‌تر بود، نبود ابزارهای خاموش کردن آتش بود؛ چیزی که باعث شد شعله‌های آتش چهار ساعت پیاپی ادامه یابد و مسافران نتوانند از بس خارج شوند. نتیجه این حادثه آندوه‌بار آن بود که شادی در دل ۱۷ خانواده خاموش شد و به جای استقبال و زغارید، اشک و ماتم بر پا گردید؛ زیرا عزیزان شان که برای دیدارشان می‌آمدند، جان باختند. دل‌های ۷ خانواده نیز از دیدن خویشتاوندان زخمی و سوخته‌شان بر تخت بیمارستان شکست.

آنچه این قربانیان را وادار به تحمل رنج سفر و دوری از خانواده‌های شان کرد، نیاز شدید آنان در کشوری بود که خدمات و مراقبت‌ها رو به زوال نهاده و مردمش ناچارند برای کار به دور از خانواده‌های شان بروند؛ زیرا ثروت این کشور به لندن و واشنگتن می‌رود تا فرزندان استعمارگران از آن بهره‌مند شوند، در حالی که مسلمانان یمن در تنگدستی و رنج زندگی می‌کنند!

نهادهای رسمی تا ساعت ده صبح در محل حادثه حاضر نشدند؛ یعنی هفت ساعت پس از وقوع حادثه! پس این چه نوع «مسئولانی» هستند؟! مقامات از زیر بار مسئولیت خود شانه خالی کردند و با آوردن بهانه‌های گوناگون، گناه را به گردن قربانیان انداختند: سرعت زیاد، بی احتیاطی در رانندگی، سبقت خطرناک، یا حرکت در جهت مخالف. برای رفع ملامت، رشاد العلیی در دو تماس تلفنی با والی ابین و وزیر صحت دستوراتی سطحی صادر کرد مبنی بر کمک به خانواده‌های قربانیان، انتقال مجروحان به بیمارستان‌ها/شفاخانه‌ها، تعمیر دوره‌ای جاده‌ها و تقویت تدابیر ایمنی ترافیکی تا از تکرار چنین حوادثی جلوگیری شود!

دو طرف در این فاجعه شریکند و باعث وقوع آن شده‌اند: اول، شرکت مالک بس که ابزار ایمنی را در ناوگانش فراهم نکرد و در تعهداتش سهل‌انگاری کرد. بنا بر اظهارات یکی از نجات‌یافتگان که پس از انتقال به بیمارستان سخن گفت؛ همین غفلت باعث شعله‌ور شدن آتش در بس پیش از برخورد شد. دوم، شورای ریاستی هشت‌نفره، به سبب فقدان مراقبت، عدم گسترش و تعمیر مسیرها و فراهم نکردن کمک‌های اولیه در یک راه اصلی. حوادث جاده‌ای در یمن در طول سال جان مردم را می‌گیرد؛ آمارهای رسمی نشان می‌دهد که تنها در ماه گذشته، تصادفات رانندگی منجر به کشته شدن ۶۴ نفر و جراحت بیش از ۲۹۰ نفر در مناطق تحت نفوذ شورای ریاستی شده است. اگر این حادثه این قدر هولناک و خبرساز نمی‌شد و مانند موارد پیشین مسکوت نگه‌داشته می‌شد، کسی از آن آگاه نمی‌گردید.

حکم اسلام با حاکمیت امروز به کلی متفاوت است. این امیرالمؤمنین عمر بن الخطاب رضی الله عنه است که گفته است: «اگر مرکبی در عراق لغزید، از آن می‌ترسم که الله (سبحانه و تعالی) مرا درباره‌اش سوال کند؛ ای عمر چرا برایش راه را درست نکردی!» ما از این حکام یمنی بدتر ندیده‌ایم؛ آن‌ها به تمام معنای کلمه دزد و دست‌نشانده کفار استعمارگرند. هیچ خانه‌ای در این سرزمین مصیبت‌زده نیست که از شر و فجور آنان رنج نبرده باشد، کارهای شان فاجعه‌آمیز است.

ای اهل ما، ای اهل ایمان و تدبیر! تا کی رنج خواهید برد و ساکت خواهید ماند در برابر رژیم حکومتی‌ای که به تنگدستی شما بی‌اعتناست و نسبت به بلاها و مصیبت‌هایی که بر شما نازل می‌شود اهمیت نمی‌دهد؟ آیا دست یاری نمی‌دهید و با حزب التحرير همراهی نمی‌کنید تا این رژیم را ریشه‌کن کنید و به دره عمیق اندازید و خلافت راشده دوم را بر منهج نبوت جایگزین آن سازید؟

دفتر مطبوعاتی حزب التحرير - ولایه یمن